

„To som iba ja!“ zvolal známy hlas a do nory vbehla mamička. V labkách niesla vetvičky imela. „Prepána, to je teda víchor!“ pošťožovala sa. Položila imelo na stôl z gaštanového dreva a na ňufáku a labkách si uhladila rozčuchanú srst’.

„Jéj, to je imelo na Vianočnú slávnosť?“ vyzvedala Viki. Už sa nemohla dočkať, kedy sa slávnosť začne. Konala sa každý rok. Všetky vílie zvieratká sa ozdobili krásnymi listami a plodmi a vyrazili v sprievode

Kúzelným lesom, pričom im do kroku vyhrávala kapela machových myšiek. Potom všetci navštevovali hniezda a nory svojich priateľov, obdivovali ich vianočnú výzdobu a navzájom sa hostili dobrotami a teplým brusnicovým džúsom.

„Áno,“ pritakala mamička. „Tento rok použijeme imelo a cezminu.“ Otočila sa a Viki uvidela, že má na pichliačoch napichnuté červené bobuľky cezminy.

„Navlečiem ich na špagátik a spravím z nich vianočné reťaze,“ vysvetľovala

